

ΠΑΝΟΠΗ

ΠΡΟΠΑΡΕΤΑ	ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ	ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ Φράγ. 12.	παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.	Διὰ τὰ δικαστικὰ ἐγγράφα ἐγγενεὶ τὸν στίχον λεπτά 20.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.	ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ	Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.
Διὰ τὰ δημοσ. ἔ. δημοσ. γραφεῖα » 20.	ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.	
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.		

Ἡ ἀτυχὴς ἔνστασις.

Ἐν ᾧ οἱ ἄλλοι τῶν ἀποτυχόντων ὑποψηφίων βουλευτῶν τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἄλλας ἐποιήσαντο ἐνστάσεις κατὰ τοῦ κύρους τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας, ἤτοι γενικὰς καὶ ἀνευ προσωπικωτήτων, μόνος ὁ κ. Κατσάκος, παρικτιθεὶς τῶν τύπων τούτων, κατέστησε τὸ ζήτημα προσωπικόν, καὶ πάσας αὐτοῦ τὰς διανοητικὰς δυνάμεις συνεκέντρωσεν κατὰ τοῦ ἀξιοτιμίου τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας βουλευτοῦ κ. Σκουλούδη, τολμήσας νὰ ἀμφισβητήσῃ αὐτῷ τὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἰθαγενείας δικαίωμα. Τῶν ἐπιθεσιν ταύτην τοῦ κ. Κατσάκου θεωροῦντες προσωπικὴν, καὶ οἰοῦντι ἐπιρριπτομένην κατὰ τοῦ προσώπου πάντων τῶν ἐκλογέων τῆς Ἐπαρχίας, ὁ τοῦ λευκῆν ὑπὲρ τοῦ κ. Σκουλούδη ἔρριψαν ψῆφον, καθῆκον ἡμῶν θεωροῦμεν νὰ τῷ ἀναγγείλωμεν, ὅτι λίαν ἀτυχὴς ἦτο ἡ ἔνστασις του κατὰ τῆς Ἰθαγενείας τοῦ κ. Σκουλούδη, καθόσον οὗτος οὐ μόνον εἶναι Ἑλληνας καὶ αὐτοῦ τοῦ κ. Κατσάκου Ἑλληνικώτερος, ἀλλὰ καὶ ἐγεννήθη ἐκ πατρὸς Ἑλληνας, ἐν Ἐρμούπολει ἐγκαταστάνας δυνάμει δὲ τῶν δικαιωμάτων τούτων τοῦ πατρὸς του καὶ αὐτὸς εἶναι Ἑλληνας. Ὡς τοιοῦτος δὲ ἀνεγνωρίζετο ἐν ὅσῳ τὰ συμφέροντά του τὸν ὑπεχρέουν νὰ μένη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, καὶ ὡς τοιοῦτος ἀνεγνωρίσθη κατὰ τὸν Ἰούλιον Ε. Ε. ὅτε ἐντεῦθεν διελθὼν ἐζήτησε καὶ ἔλαβεν ἐξωτερικὸν διαβατήριον. Ἠδίκησε λοιπὸν ἑαυτὸν ὁ κ. Κατσάκος οὕτως ἐμπαθῶς κατὰ τοῦ κ. Σκουλούδη ἐπιπεσῶν, διότι ἤδη, ἐὰν καὶ δευτέρον τύχη νὰ ἐρωτηθῶσιν οἱ συμπολίται ἡμῶν περὶ τοῦ τίς εἶναι γρησιώτερος τέκνον τῆς Ἐρμούπολεως, ὁ Κατσάκος ἢ ὁ Σκουλούδης, ἐξ ἅπαντος θὰ ἀποφανθῶσιν ὅτι γνήσιος ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπαρχίας του εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις δὲν νομίζει ὅτι ἡ ἀποστολὴ αὐτοῦ συνίσταται εἰς τὸ παῦσαι ἢ διορίσαι δύο ὑπαλλήλους, ἀλλὰ εἰς τὸ προσπορίσαι αὐτῷ μέλλον καὶ ἀποκατάστασιν τοιαύτην, ἐξ ἧς ἅπαντες οἱ κάτοικοι θὰ εὐδαιμονήσωσιν. Συνέφερον ἄρα ἡ σιγὴ τῷ κ. Κατσάκῳ μᾶλλον ἢ μία τόσῳ ἀτυχὴς ἔνστασις, ἥτις ἀπὸ τοῦδε φρονοῦμεν ὅτι ἔδωκε τῷ κ. Κατσάκῳ ἐν διαζυγίῳ παντοτεινὸν ἀπὸ τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας, διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι αὐτὸς ὡς Ἐρμούπολίτης ἐπέτεθη λίαν ἀπειρηκπέτως κατὰ τοῦ πάντων τῶν Ἐρμούπολιτῶν διακριθέντος ἐπὶ γενναίαις καὶ δημοφελεσὶ πράξεσι κ. Σ. Σκουλούδη.

Ἡ ἀναγέννησις ἔμαθε βεβαίως ὅτι ἐκ τῶν περιτριμμάτων καὶ ἄλλων ἀχρήστων πλακῶν τῆς ἐκ νέου ἐπιστρωθείσης ὁδοῦ Ἐρμού ἐν μέρος ἔλαβε καὶ ὁ κ. Βαφιαδάκης πρὸς χρῆσιν του, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησε νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἀλήθειαν, ὅπερ πάνυ εὐκολὸν ἐὰν ἀπετείνετο εἰς τὸ Δημοτικὸν γραφεῖον, ἵνα μὴ περιπίπτῃ εἰς ἀμαρτήματα τοιαῦτα, παριστῶντα τὸν βαθύτατον Βαφιαδάκη. ὡς ὑπεξελόντα πέτρας ἀχρήστους διὰ τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, καὶ διὰ τῆς πράξεώς του ταύτης καταληστεύσαντα τὴν δημοτικὴν περιουσίαν. Ἐπειδὴ τοῦτο δύναται νὰ υποθέσῃ πᾶς τις ἀγνοῶν τὴν ἀλήθειαν, ἀναγκάζομεθα νὰ δημοσιεύσωμεν ἐπίσημον τοῦ τμήματος τῶν δημοτικῶν ἀρχιτεκτόνων ἐγγράφον, ἐκδοθὲν ὡς ἀπάντησις τῆς ὑπ' ἀριθ. 4,806 καὶ ἀπὸ 27 ὁρίου ε. ε. προσκλήσεως τοῦ Δημαρχοῦντος παρέδρου, ὅπως ὑποβάλωσι κατάλογον τῶν λαθόντων τοῖς λίθους τούτους, διὰ νὰ εἰσπραχθῇ ἡ ἀξία αὐτῶν καὶ εἰσραχθῇ εἰς τὸ Δημοτικὸν ταμεῖον. Ἐχει δὲ ἡ ἀπάντησις αὐτῶν οὕτως :

Δημοτικὰ ἔργα Δήμου Ἐρμούπόλεως.

Ἀριθ. 91.

Πρὸς τὸν Κύριον Δήμαρχον Ἐρμούπόλεως.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4,805 ὑμετέρου ἐγγράφου 3,257

περὶ τῶν ἐξαχθεῖσων πλακῶν ἐκ τῆς νεωστὶ ἀναλεθροστροφείσης Ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ πληροφοροῦμεν ἡμᾶς τὰ ἐπόμενα.

Ἡ ὁδὸς Ἐρμού συνίστατο ἐκ πεζοδρομίων, ἐκατέρωθεν, καὶ ὁδοῦ λιθαστρώτου ἐκ πλακῶν Βούλια· τὰ πεζοδρόμια κατεῖχον πλάτος ἀνώτερον τοῦ νῦν ὑπάρχοντος, ἦτο τὸ πλάτος ἐλάστου ἦτο 2.85, ἀμφοτέρων δὲ 5.70 ἐπὶ τὸ μήκος 100 μέτρων τετραγ. Μ. 570, ἅτινα ἀνήκοντα εἰς τοὺς διαφόρους ἰδιοκτήτας παροδίου, διετέθησαν ὅπως ἐκεῖνοι ἠθέλον, τὸ δὲ ἐναπομένον λιθαστρωτὴν τῆς ὁδοῦ συνίστατο ἐκ πλάτους μὲν 4.30 μήκους δὲ 100 ἀφαιρούμετες τὴν ὑπὸ τῶν ἐπιστομίων κατεχομένην ἐκ τῶν ἀνωτέρω τασιν ἐκ Μ. [] 20, τὸ ἐφαρμμένον λιθαστρωτον (ὅπερ ὡς καλῶς γινώσκετε κατεῖχε τὸ πλεῖστον τῆς ὁδοῦ μέρας) καὶ τὸ ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν πλακῶν καταστραφέν ἐκ Μ. [] 120, ὑπολείπονται Μ. [] πλακῶν 290. Ἐκ τοῦ

ποσού τῶν 290 Μ. □ τῇ ἐντολῇ τοῦ Δημαρχοῦντος πο-
ρέδρου Μ. Ζερβουδάκη, ἐχορηγήθησαν πλάκες εἰς τοὺς
κάτωθι σημειουμένους κυρίους ὡς ἀκολουθῶς :

1. Εἰς Α. Ταμβάκον Μ. □ 6)
- ὅστις δι' αὐτῶν κατεσκεύασε πεζοδρόμιον ὠφελήσας
τὴν τότε ἐπισκευαζομένην ὁδὸν Βαπορίων.
2. Εἰς Σπυρ. Λαμπρινόν Μ. □ 25
- ὅστις ἐπίσης κατεσκεύασε πεζοδρόμιον.
3. Εἰς Μ. Μανακάκην Μ. □ 35
- δι' ὧν οὗτος ἐλιθόστρωσε τὰς πέριξ τῆς οἰκίας του
ἑδούς, κειμένης ἐν τῷ κέντρῳ τῆς συνοικίας 5 Μύ-
λων.
4. Ἐχορηγήθησαν ἐπίσης τῇ ἐντολῇ τοῦ κ. Δη-
μαρχοῦντος ἐπὶ πληρωμῇ εἰς τὸν κ. Καρβώνην Μ. □ 40
5. Ἐπεσκευάσθησαν ἐντὸς τῶν στενωπῶν ἀγορᾶς
(γοβατζιδικά), κάτωθεν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, εἰς
πλατεῖαν Μωραϊτίνην, εἰς Κρεωπωλεῖον καὶ Μπαλ-
μούτσου τὰ παλαιὰ λιθόστρωτα διὰ Μ. □ 40
6. Ἐλήφθησαν δὲ προσέτι ἐκ τῆς δημοτικῆς
μάνδρας ἐπὶ πληρωμῇ ἐκ τῶν ὑποληφθέντων, παρὰ
μὲν τοῦ κ. Βαφιαδάκη Μ. □ 40
- Παρὰ δὲ τοῦ κ. Χατζοπούλου Μ. □ 6
- Μένουσι δὲ εἰσέτι εἰς τὴν δημοτικὴν μάνδραν περὶ
τὰ 10 Μ. □ 10

Ἄθροισμα 256

Ὡστε ὡς καταφαίνεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐλάχιστα
μόνον Μ. □ ἐχάθησαν, εἴτε κλαπέντα ἐν ὥρᾳ νυκτός,
εἴτε προσληφθέντα παρὰ τοῦ ἐργολάβου εἰς τὴν ἐπικάλυ-
ψιν τῶν ὀχετίσκων. Ἡ ἀξία ἐκάστου Μ. □ διὰ τὴν εἴ-
σπραξίν τῶν χρημάτων τῶν παρὰ τῶν ἀνωτέρω τριῶν
ληφθέντων Μ. □ 86 εἶναι δραχ. 86, ἀνὰ μίαν δραχμὴν
ἐκαστον μέτρον, καθ' ὅσον ἡ ἀξία τῶν νέων τοιοῦτου
εἶδους πλακῶν εἶναι δραχ. 1.60.

Ἐρμούπολις, τῇ 5 Ἰβρίου 1879.

Ὁ Δημ. Ἀρχιτέκτων

Δ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται βεβαίως ὅτι ὁ κ. Βα-
φιαδάκης ἠγόρασεν ἐκ τῶν λίθων τούτων, ἀδεία τοῦ δη-
μαρχοῦντος κ. Μ. Ζερβουδάκη, τεσσαράκοντα □ μέτρα,
ἧν ἡ ἀξία ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς **ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ**,
ἧτοι ὅτι ἀπετόλμησε μεγάλην κατὰ τῆς δημοτικῆς πε-
ριουσίας διαρπαγὴν, ἧτις ἤξιζε τῶ ὄντι νὰ παραμωφω-
θῇ ὅπως παρεμωφώθη ἐν τῇ «Ἀναγεννήσει». Προσθέ-
τομεν δὲ ἐνταῦθα ὅτι οἱ ἄλλοι, οἱ λαβόντες λίθους καὶ
μὴ ὑποχρεούμενοι νὰ καταβάλωσι τὸ τίμημα αὐτῶν,
οὔτοι ἐπέστρωσαν δι' αὐτῶν, *ἰδίαις δαπάναις*, δημοτι-
κὰς ὁδοὺς ἢ στενωποὺς τῶν προαυλιῶν τῶν, ἐπομένως
μένουσιν ἀκαταζήτητοι. Αὐτὴν δὲ ταύτην τὴν χάριν
δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ πᾶς Ἐρμούπολις καὶ θὰ τύχῃ
ταύτης δωρεάν, ὡς αἰεὶ ὑπάρχει τοιοῦτον ἀχρηστον διὰ
τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς ὑλικόν, δυνάμενον ὅμως νὰ χρησι-
μεύσῃ εἰς ὁδοὺς ἄλλας, μὴ συχνάζομενας πολὺ καὶ
ἐφ' ὧν δὲν διέρχονται ἀμαξαὶ καὶ ὑποζύγια. Ἐλπίζο-
μεν ὅτι ἡ συνάδελφος θὰ ἦ φειδωλοτέρα τοῦ λοιποῦ εἰς
τοιοῦτου εἶδους δημοσιεύσεις.

Καθῆκον φιλικὸν παρεδράμομεν τὴν παρελθούσαν ἐβδομά-
δα, λησμονήσαντες νὰ ἐκφράσωμεν τὰ συλλυπητήρια ἡμῶν
τῷ βαρυνεθῆι φίλῳ κ. Γ. Παπαγεωργίου, καθηγητῇ τῶν
μαθηματικῶν ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς Γυμνασίῳ, καὶ τῇ ἀπαρμυ-

θίτως θρηνοῦσθαι συζύγῳ αὐτοῦ διὰ τὸν θάνατον τοῦ προ-
φιλοῦς αὐτῶν υἱοῦ Νικολάου, ὑπὸ τῆς ὀλετήρας νόσου δι-
φθερίτιδος προσβηθέντος. Ἦτο ὁ πρῶτος υἱὸς τῶν, ἔθελ-
λεν ὡς ῥόδον, πολλῶν καὶ γλυκειῶν ἐλπίδων πάσχοιεν. Ἀλλὰ
τὰ ἀνθρώπινα πάντα σφαλῆρὰ καὶ εἰς ἀκατάπαυστον φθίραν
ὑποκειμενα. Ὁ Θεὸς ἄς παραγορήσῃ τοὺς ἀπαρηγόρητους
γονεῖς του, ὧν τὴν λύπην οὐ μόνον οἱ συνάδελφοι πάντες
ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἡ σπουδάζουσα νεολαία ἰσχυρῶς συνεμερίσθη.
Ἀπόδειξις δὲ τούτου τὸ ἐπόμενον ποίημα, ὅπερ ὁ Ἰωάννης
Ν. Δαμβέργης ἔφερεν ἡμῖν νὰ δημοσιεύσωμεν.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ.

Τὴν νύκτα χθὲς περίλυποι τὰ ἄστρα ἐθέωρουν,
τὴν τεθλιμμένην μου ψυχὴν ζητῶν ἢ ἀνακουφίσω·
Ῥεμβος πρὸς τὴν νεκρόπολιν τὴν παγεράν ἐχώρουν,
τὸ ὄμμα μὴ δυάμενος τὸ ἔνδακρυ νὰ κλείσω·
εἶδον ἐν ἄστρον θλιβερώς ἐκεῖ νὰ τρεμοσβύνη
καὶ πρὸς τὴν Μεταμόρφωσιν λαυπάδος φῶς νὰ χύνη·
εἶχε τὴν ὄψιν θλιβεράν καὶ ἂν τις τὸ ἐθεώρει
Ὅθ' ἔλεγεν ὅτι νεκροῦ τὰ σάβανα ἐφόρει.

Τῷ εἶχεν εἶπει ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν ἢ ἀφήσῃ
καὶ εἰς τὴν γῆν τὸν θάνατον νὰ φέρῃ·
Ἀλλὰ διατάζει προτιμᾶ διὰ παντὸς νὰ δύσῃ,
παρὰ καρδίαν μητρικὴν εἰς τὸ ἔξῃς τὰ δερῃ·
Ἄλλ' ὁ Θεὸς τὸ ἤθελε, καὶ τ' ἄστρον τεθλιμμένον
εἶδον εἰς τὴν γῆν νὰ καταβῇ ὠχρῶν, ἡμισοβρομένον,
τὸ δυστυχεῖς! τέκνον μητρὸς ἦτο κί' αὐτὸ, καὶ ἦδη,
δὲν λησμονεῖ, υἱὸς νεκρὸς, ὅποιον πόνον δίδει

Κατῆλθεν εἰς πολὺδενδρον καὶ εὐθαλῆ λειμῶνα
Κι' ἵπταται περὶ αὐτόν· δένδρον ἀνοῦν ἐκλέγει
τὸ συγκαλύπτει μὲ ψυχρὴν καὶ πένθιμον χειμῶνα
καὶ μὲ φωνὴν κλαυθμῶν μετὴν τῷ ψάλλει καὶ τῷ λέγει·
εἰπ' ὁ Θεὸς τὸν κλώνον σου, ὦ δένδρον ἢ ἀπαρῆσω,
καὶ εἰς τὸ θεῖον τέμμα του ἀμέσως νὰ τὸν θέσω·
καὶ χαῖρε, ὅτι τὸ κλητὸν σὺ εἶσαι του Θεοῦ σου,
Ὅτ' εἰς τὸν οὐρανὸν θὰ ζῇ ἀθάνατος ὁ χοῦς σου.

Ἦκουσα τότε θλιβεροῦς τρυγμοῦ, καὶ εἶτα στόνον·
τὸ δένδρον καὶ ὁ θάνατος ἐπάλαισαν, ἀλλ' ὅμως
Ὁ θάνατος ἀπέσπασε τὸν λατρευμένον κλώνον,
Κ' ἐξετελέσθη τοῦ Θεοῦ ἡ θέλησις· ὁ νόμος.

εἶδον τὸ δένδρον θλιβερώς τὰ φύλλα του νὰ κρύψῃ,
τὰ ἄνθη του μὲ στεναγμοῦς θρηνώδεις ἢ ἀπορίψῃ,
τοῦς ἄλλους κλώνους κύπτοντας ὡς ἐν φερέτρῳ εἶδον,
καὶ κλαίοντας τὴν κορυφὴν, τὸν κλώνον τῶν ἐλπίδων

Ὡ! τότε ἐκλαυσα κι' ἐγὼ . . . κι' ἐστέναξα βαθέως
ἰδὼν ἀλλοιωθὲν εὐθύς, τὸ δένδρον τὸ ὠρτίον
Ὅπερ προεῖχεν εὐάνθες μυροβόλουν ἠδέως
Κ' ἦν ἡ γλωμὸν βαρυαλγὲς καὶ μετὰ στόνου κλαῖον
καὶ εἶπον· δένδρον! ὁ Θεὸς ὁ ἔχων τὸν βλαστὸν σου
Ὅθ' ἐνσταλλάξῃ βάλαμον γλυκὺ εἰς τὸν ὄπον σου,
Ἄπο ὠραίους κάλυκας τὸ στέλεχος θὰ κλίνη
Ὅθ' θάλλῃς πάλιν, καὶ θερμὰ τὰ μύρα σου θὰ χύνης.

εἶτα τὸ ὄμμα ἔστρεψα εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἶδον
εἰς τοῦ ἁγίου του φωτός τὰς θελητικὰς ἀκτίνας,

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ καθ' ἡμᾶς Δήμου ἐν τῇ συνεδράσει αὐτοῦ τῆς χθὲς διὰ ψηφισματός του καθήγησε τὸν ἐπὶ τῶν ἀλεύρων δημοτικὸν δασμὸν, ὅπως εὐρίνη τὸν διαγωνισμὸν τῶν ἀρτοποιῶν διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἀλεύρων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς. Ἐγένετο δὲ πρότασις καὶ περὶ ἐκδόσεως ψηφίσματος, προκαλέσοντος τὴν διὰ Β. διατάγματος ἐξίσασι τοῦ φόρου τῶν ἀλεύρων πρὸς τὸν τοῦ σίτου, ἀλλ' ἀπερίφθῃ αὕτη, λόγῳ τοῦ ὅτι παύει οὕτω ἡ ὑποστήριξις τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας. Τῷ προτεινάντι τὴν ἐνστάσιν ταύτην, ὠρέλιμον μόνον τοῖς ἐργοστασιαρχαῖς τῶν ἀτμομύλων, εὐλόγηται πάντι ἡδυνάτῳ... ἂν ἀντιτάξῃ ἂν, τότε μόνον εἶναι ἀξία προστασίας ἡ βιομηχανία, ὅταν συντελῇ πρὸς τὸ καλὸν καὶ τὴν ὠφέλειαν τῆς κοινῆς. Ὅταν ὅμως αὕτη ἀφορᾷ εἰς μόνην τὴν ἰδίαν ἀποθησαύρισιν, καὶ ἐξ ἀδικαιρίας αὐξάνει, κατὰ συνθήκην καὶ συνεννόησιν προηγουμένην μετὰ τῶν ὁμοτέχνων, τὴν τιμὴν τῶν ἀλεύρων καὶ τοῦ ἄρτου πέραν τοῦ πρέποντος, τότε τὰ Δημοτικὰ Συμβούλια, τὰ ἀντιπροσωπεύοντα τὸν λαόν, τὸν τὸσῳ ἀκριβᾶ ἐν οὐ δέοντι τρώγοντα τὸν ἄρτον του, πρέπει νὰ ἐπέρχωνται ἀπηνεῖς τιμωροὶ τῆς αἰσχροκερδεῖας τῶν τοιοῦτων βιομηχανῶν, καὶ ἡ Κυβερνησις πρέπει νὰ καταργήσῃ τὸ τοιοῦτον προστατευτικὸν σύστημα οἰκοθεν, μὴ περιμένουσα νὰ τῇ ὑποδειχθῇ ἡ τοιαύτη ἀνάγκη παρὰ τῶν κοινοτήτων.

— Ἀφοῦ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ ἡμετέρου Δήμου δὲν ἐθεώρησε συμφέροντα τῇ βιομηχανίᾳ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου τῶν ἀλεύρων εἰς δύο λεπτά κατ' ὅκασ, εἶναι ἀνάγκη νὰ διορίσῃ ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας, ἥτις νὰ κανονίσῃ καθ' ἑβδομάδα τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου σύμφωνα πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ σίτου, καὶ συνάμα νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν πώλησιν τοῦ ἄρτου διὰ πλάστιγγος, ὅπως ἀγοράζῃ μὲν ὁ λαὸς τὸν ἄρτον ἀκριβᾶ, ἀλλὰ νὰ ἀγοράζῃ αὐτὸν σωστὸν καὶ καλῶς ἐψημένον. Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο, δίκαιον ὄν καὶ μηδαμῶς βλάπτον τὴν βιομηχανίαν, θὰ ἐφαρμοσθῇ ὡς τάχος.

— Καλῶς ποιούσα ἡ Ἀστυνομία τῆς πόλεως ἡμῶν ἀπηγόρευσε τὴν ἄγραν τῶν μικρῶν πτηνῶν, ἅτινα ἐν ᾧ διὰ τῆς σαρκὸς των οὐδαμῶς συντελοῦσιν εἰς τροφὴν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφ' ἑτέρου, πολλαπλασιαζόμενα, πολλὰς ὑπηρεσίας προσφέρουσιν εἰς τὴν ἀπληστον ἀνθρωπότητα, καταστρέφοντα τὰ φυτοφθόρα ἔντομα καὶ τὰς ἀράχνας. Τὰ μικρὰ καὶ ὠρτια πτηνίδια ὀρεῖλουσι τὴν σωτηρίαν των εἰς τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόπτηνον ἱατρὸν κ. Ἀρεντούλην, ὅστις πρῶτος ἤγειρε φωνὴν συμπαθῆ διὰ τὰ ἀβλαβῆ καὶ ὠρτια ταῦτα πτηνά.

— Ἐν τῷ χθρσινῷ φύλλῳ τῆς «Ἐφμερίδος» ἐδημοσιεύθη ἐν εἰδει ἐπιστολῆς διατριβῆ, ἐν ἣ συγκραταριθμεῖται μετὰξὺ τῶν ὑποστράφων τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Βυαγγελιστρίας καὶ ὁ Καγκάδης. Ἐπειδὴ δὲν λέγει τίς Καγκάδης, καὶ εἶναι εὐκολόν νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ὑπότροφος ὑπῆρξε καὶ ὁ υἱὸς τοῦ πλουσιωτέρου τῶν Τηνίων καὶ πολυειδῶς τὸν τόπον ὠρελοῦντος κ. Ν. Καγκάδης, ἐνομίσαμεν καλὸν κατὰ παρικήσιν ἄλλων νὰ δηλώσωμεν ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Καγκάδης δὲν εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ κ. Ν. Καγκάδης, ὅστις εἶναι ἡδὴ τελειόφοιτος τῆς Νομικῆς, ἀλλ' υἱὸς ἄλλου Καγκάδης, ὅστις ἐκέρδησε διὰ τῆς ἐπιμελείας του καὶ τῶν προόδων του ὡς βραβεῖον τὴν ὑποτροφίαν του. (Πρωτῆ).

— Κατ' ἰδιωτικὰ τηλεγραφήματα, ὁ ἀγγλικὸς στόλος ὑπὸ τὸν ναύαρχον Χόρμπυ διεσκορπίσθη ὑπὸ σφοδρᾶς θυσέλης παρὰ τὰ Κύθηρα, ὑποστάς Ζημίας.

— Ὁ «Ἡμερήσιος τηλεγράφος» δημοσιεύη τηλεγράφημα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, καθ' ἃ τὸ τευρκικὸν ὑπουργεῖον εἶναι διατεθειμένον νὰ συνάψῃ συμμαχίαν μετὰ τῇ Ῥωσσίᾳ. ἂν ὁ Σατὴρ πασσαῖ, καὶ Ὁσμάν πασσαῖς συνιστώσι

Σ' τὸ θεῖον ὄντα στέμμα του τὸν κλῶνον τῶν ἐλπίδων,
Ἰξσημαβῶθην' κί' ἔψαλλα τὰ γόνατα μου κλίνας,
Ὅταν μὲ τὴν θερμὴν πνοὴν τῆς αὔρας τῆς γλυκείας,
Κύπτεις θωπεῖων τοῦ Θεοῦ τὰς τρίχα; τὰς ἀγίας,
Ψυθίριζε μὲ τὴν φωνὴν τῆς μνήμης τῆς πενθίμου,
Στέλλα Θεᾶ παρήγορον ἀκτίνα ἔς τοὺς γονεῖς μου.
Ἐρμούπολις 1 Νοεμβρίου 1879.

ΙΩΑΝ. Μ. ΔΑΜΒΕΡΙΗΣ.

Ἐμπορικὸν τιμολόγιον.

Ἐν Ἐρμούπολει τῇ 6 Νοεμβρίου 1879.

Τιμαὶ ὑπὸ διαμετακόμισιν μὲ 6 0/0 ἔκπτωσιν.

Χρήματα Β. Διατιμῆσεως.

Καφρέδες κατὰ ποιότητα ἀπὸ δρ.	2 70—3.20	τὴν ὀκάν.
Ζαχάρις εἰς σάκους Ὁλλανδίας Τεργέσης δρ.	1.22	»
Ὀρεζία Γενούης κατὰ ποιότητας	λεπ. 65—66	»
Ὀμοία Ἀγγλικά	» 53—55	»
Ῥώμια εἰς μεγάλα καὶ μικρὰ βαρέλια	δρ. 2.60—2.75	»
Πορτο	» 17	τὸ βαρέλι.
Σάχια	» 32—33	τὸ καντ.
Ἀτζάλια Νο. 1/3	» 45—44	τὸ κιβ.
Τερεκέδες IC καὶ IX	» 25—27	»
Καλάϊ μὲ τὸ ἀναλογεῖν νισατῆρ.	» 4.50	τὴν ὀκάν.
Πιπέρι μύρον	» 1.55—60	»
Σόδα στερεά	» 11	τὸ καντ.
Σόδα βρυστή	» 14	»
Πιτρέλαια τοῖς μετρητοῖς ἀνευ ἔκπτῳ.	» 8.30	τὸ κιβῳτ.
Βα. Μαρίδια Ἑλλάδος	» 12—15	τὸ καντ.
Καπνὰ Ἀργούς μετρητοῖς	λεπτ. 65—1.65	τὴν ὀκ.
» Λαμῖς μάτζα	δραχ. 2.50—3.70	»
» Βώλου	» 1.50—3.50	»
Σίτος Ῥωσσίας πρὸς λεπτά διατ.	51—52	ἢ ὀκά μὲ 2/61.
» Ἀλεξανδρείας	» 43	» » 2/61.
Κριθὴ	» 25—26	» » 2/61.
Ἐλεύθερα τοῖς μετρητοῖς.		
Σχοινία κουλούραι	δρ. 88	τὸ καντάρ.
» Μερλίον	» 92	»
» Ταμποῦρον	» 110	»
Καράβιον	» 2.70	τὴν ὀκάν.
Κόλλα Ἀγγλίας	» 1.50	»
» Γαλλίας	» 1.10	»
Φώσφορα τὸ κασσάκιον	λεπτά 50—48.	

Συναλλάγματα 3/μ.

Μετρητοῖς.

Ἐπὶ Ἀγγλίας λίρα δραχ.	28.40—28.60	.
» Μασσαλίας φραγ.	1.12—1.13	.
» Τεργέσης φιορίνιον	2.50—2.45	.

Νομίσματα.

Λίρα Ἀγγλίας διατ. δραχ.	28 60
» Τουρκίας	» 26.
» Γαλλίας	» 22.70
Τάλλ. Τουρκικὸν	» 4.90
» Γερμανικὸν	» 4.90
» 5/φραγκον	» 5.65

— Οί όθωμανοί ύπουργοί προσηθάνοντο, φαίνεται, όν κλύδωνα, όστις έκυφορείτο κατ' αυτών έν τή άγγλική προσειά, καί προσεπάθησαν έγκαιρώς ν' άποσοθήσωσι τό κινδύνον διά καθισυχαστικών διαβεβαιώσεων. Κατά τίν αιπολ. 'Αλληλογραφίαν», άμα τή έπανάδω τοϋ Σίρ Λαγιάρδου ές Κωνσταντινούπουλιν, ό Μαχμούτ Νεδίν, άπελθών είς έπισηφίν του, είπεν αύτῶ: «Αδίκως κατηγορήθησιν ώς πολέμιος τής άγγλικής πολιτικής. Έπ' αληθείας, άνεκαθεν έσχηματισία τήν γνώμην, έμμένω δ' είς αύτήν καί σήμερον, ότι τά συμφέροντα τής Άγγλίας καί τής Τουρκίας συνταυτίζονται καί επιβάλλουσι τήν πλήρη συνεννόησιν καί στενήν συμμαχίαν τών δύο χωρών. Είπερ ποτέ καί άλλοτε τό έξηνοθηνηνον όθωμανικόν κράτος χρήσει κραταιού καί ασφαλούς συμμάχου. Λέγω ασφαλούς, διότι θά όμολογήσητε μετ' έμού ότι πολλάκις ή προς τήν Τουρκίαν πολιτική τής Άγγλίας ύπηρεζεν άναποράσιτος καί ταλαντευομένη, ένίοτε δέ καί σχεδόν έχθρική. Τούτου ένεκεν καί ή προς αύτήν ήμετέρη έμπιστοσύνη δέν ύπηρεζε πάντοτε πλήρης. Έάν εξακολουθήσῃ καί έν τῶ μέλλοντι ή αύτή πολιτική, θ' άναγκασθώμεν να στραφώμεν προς άλλους καί ν' άζητήσωμεν άλλθεν τήν ύποστήριξιν, ή, έχομεν ανάγκην. Έάν όμως ή Υμ. Έξ. παράτη τήν διαβεβίωσιν ότι δυνάμεθα ν' ύπολογίζωμεν επί τής Άγγλίας, ή δύναμις αύτη δέν θά έχη πιστότερον τοϋ όθωμανικού κράτους σύμμαχον.» Ο Σίρ Λαγιάρδος απήντησεν, ότι ή εύμένεια καί ύποστήριξις τής Άγγλίας έξήρτηται εκ τινών όρων. Η Πύλη όφείλει ν' εκτελέσῃ πιστώσ τήν Βερολίνοιον σπηθήκην, ν' τραπή σπουδάζουσα τήν όδόν τών μεταρρρυθμίσεων καί ν' απέχη έπιμελώς παντός διαβήματος απάλλοντος προς τά άγγλικά συμφέροντα. Ο Μαχμούτ έβεβίωσεν ότι ή συνεννόησις επί τοιαύτη βάσει ή εύκολος, ότι ήσπαζέτο πληρέστατα τό πρόγραμμα τοϋ Άγγλου ύπουργού καί ότι προτίθετο ν' όμιλήσῃ κατα τήν αύτην έννοιαν έν τῶ άγγλικῶ ύπουργείῳ.»

— Αμερικανός ίατρός άνεκάληψεν ότι ή διαθερητις θερμαίνεται δι' επιθεσεως εκδοριών επί τοϋ στόθους. Διά τούτου ή βλη ήτις συγκεντρύεται έν τῶ λαμῶ κατέρχεται καί ο λάρυγγ άπαλλάσσεται τής φηροποιού νόσου.

— Είς βοήθειαν τοϋ έν τῆ μέση Άσια ρώσικου στρατοϋ άπεστάλησαν έν σπουδῇ εκ Κωνσταντινούπολεως 16,000. Ο ύπό τών Τουρκομένων ήττηθείς στρατηγός Λομακίν πρόκειται ν' παραπεμφθῇ είς τό στρατοδικειον.

— Η α Βελγική Ανεξαρτησία εδημοσίευσε περιέρρους είδησεις περί τής κυκλοφορίας τών έν Παρισίοις έφημεριδών. Κατά τούς αριθμητικώς τούτους πίνακας, ή έφημερίς Rappef εκδίδει καθ' εκάστην 70,000 φύλλων Figaro, 80,000 France, 40,600 Paix, 40,000 Temps, 22,000 National, 17,000 Liberté, 17,000 Marseillaise, 17,000 XIX Siécle, 14,000 République Française, 11,000 Journal des Dépats, 8,000 Voltaire, 8000 Univers, 7,000 Gaulois 6,000 Pays, 6000 Petit Journal, 566,000 Petite République, 181,000 Lanterne, 137,000 Petit Moniteur, 100,000 Petit National, 60,000 Nouveau Journal, 45,000 Petit Parisien, 40,000 Petite Presse, 32,000. Ο άναγνώστης βλέπει εκ τοϋ πίνακος τούτου ότι αι μάλλον άναγινωσκόμεναι τών έφημεριδών είναι αι ύποάγαν δημοκρατικά, ών προσέχρηται ή έφημερίς Petit Journal, ή πωλούσα καθ' εκάστην ύπερ το ήμισυ εκατομμύριον φύλλων. Έν Γαλλία δέ συμβαίνει ό, τι καί πανταχού άλλοθι: όσο σπουδαιοτέρα είναι μία τις έφημερίς τοσοϋτω ολιγωτέρους έχει άναγνώστας — άπόδειξις δέ τρανή ή α' έφημερίς τών Συζητήσεων· ή; οι συνδρομηται

είναι δεκάκις ολιγωτέρου τών συνδρομητών τής επί κρουστικη καί έλαφρά εϋτραπέλια παλυθρυλήτου έφημεριδος Figaro. Καί όμως είς τήν Έφημερίδα τών Συζητήσεων καταχωρηται αι διατριβαί άνδρών διαπρεπεστάτων επί σοφία καί επιστήμη είναι δέ όμολογουμένως ή έφημερίς αύτη έτι καί σήμερον εκ τών πρωτίτων μοχλῶν τοϋ πνευματικού βίου έν Γαλλία.

— Λέγεται ότι μόνον 9 επί τοις εκατόν εκ τών 61,000 000 τής Ευρωπαϊκής Ρωσίας δύνανται ν' άναγινώσκωσι καί ν' γράφωσι.

— Έν Μαδρίτη απέβιωσε κατ' αυτιάς φρουρεθείς ύπό θηρώδους ταύρου ο περιπατητής πλούσιος. Έλάσπη ταυρομαχία άπέπερεν αύτῶ 1500 φράγκα· έφόνευσε δέ κατά τό μακρον του σταδίου ύπερ τοϋ 300 ταύρους. Η δεξιότης του ήν τόση, ώστε πολλάκις, ένῶ τό θηρίον ὤρμα μακόμενον κατ' αυτού έθετε τόν πόδα του μεταξύ τών δύο κεράτων ή ένέπηγεν αύτόθι ταινιστολίστα μικρά βέλη.

— Κατά τόν έν Παρισίοις άνταποκριτήν τοϋ α Χρόνου Βλάβοτς, πρό τριών περίπου μηνῶν ό Τσάρος άπέθύηκε προς τόν αυτακράτορα Γουλιέλμον γράμμα έν ῶ παρεπονείτο πικρως ότι ή Γερμανία δέν έπολιτεύετο πλέον φιλικώς προς τήν Ρωσίαν καί έλεγεν: «Τό καγκελάριος τής Μεγαλειότητος Σου έλπισμόνησε τάς ύποσχέσεις τοϋ 1870.» Ο αυτακράτωρ Γουλιέλμος, άμα λαθῶν τό γράμμα τούτο, έσπευσεν είς Αλεξάνδρον κατ' ά τήν βραχίαιν δ' αύτόθι συνέντευξιν μετά τοϋ Τσάρου. έβεβίωσεν έν λόγῳ τιμῆς ότι αύτου ζώντος, ή Γερμανία οϋδέποτε θά περιήρχετο είς ρήξιν προς τήν Ρωσίαν. Είς τήν διαβεβίωσιν ταύτην πεισθείς ο Τσάρος ήξαστο άρραπλίζων καί νύν έν Πολωνία καί παρά τόν Πρωτον ύπάρχουσι μόνον αι συνήθεις φρουράι.

— Γερμανική τις έφημερίς αναφέρει τό εξής άπειθήτατον άνένδοτον περι τοϋ Βισμαρκ. Πρό τινων έτών ο Ρούσελ, ο γηραιός Άγγλος παλιευόμενος, συνουσιών μετά τοϋ Γερμανού αρχικαγκελαρίου, είπεν σὺν τοῖς άλλοις σφηντάζομκι ύπό πόσων οχληρῶν θά περιστοιχιζέσθε καί πόσον καιρόν θά διαπανάτε αναφελῶς δεχόμενος επισκέψεις. — Οσον δι' αυτό, απήντησεν ο Βισμαρκ, εύρον έν αξιόλογον μέσον, όπως απαλλάσωμαι. Αμα ως επισκέψις τις παραταθῇ ύπερ τό θεόν, έρχεται ή σύζυγός μου καί επί μιᾷ ριάδήποτε προφάσει άπομακρύνει τόν οχληρόν.» Μόλις είχε προφέρει τάς λέξεις ταύτας ο αρχικαγκελάριος καί ιδού ή θύρα ανοίγεται καί ή Κυρία Βισμαρκ εμφανιζομένη λέγει: «Οθῶν είναι κειρός ν' πάρης τό ίατρικόν σου!» Ο Βισμαρκ έγινε κατακόκκινος. Αλλ' ο αγαθός Ρούσελ έγέλασε καί άνεχώρησεν άνευ μνησικακίας.

ΑΘΗΝΑΙ, 5/17 Νοεμβρίου. — Ο Αυστριακός στόλος άνεχώρησε διά Θεσσαλονίκην. — Οι εισηγηται τών τμημάτων τής Βουλῆς ύποβάλλουσι σήμερον τάς εκθέσεις των. — Τηλεγράφημα τών α' Ημερησίων Νεων λέγει ότι οι Έλληνες έπιτροποι άπειλοϋσιν ότι θ' αναχωρήσωσιν εκ Κ/πόλεως χμέσως εάν ή Πύλη δέν εκδηλώσῃ μερίζονα διάθεσιν προαγωγῆς τοϋ ζητήματος τών όριών, παραπέμποντες τό ζήτημα είς τήν άπόφασιν τής Ευρώπης. — Ο διάδοχος τής Ρωσίας άφίκετο είς Βερολίνον.